

ת"פ 19/03/38340 - מדינת ישראל נגד חסן ג'ית, דוד ג'아버

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 19-03-38340 מדינת ישראל נ' ג'ית(עציר) ו Ach'

המואשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשמים
1. חסן ג'ית 2. דוד ג'아버

נגד

זכור דין בעניינו של הנאשם 1

.1. רקע

הנאשם 1 (להלן - "הנאשם"), הורשע על יסוד הودאותו בעובדות כתוב אישום מתקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגוריים - עבירה לפי סעיף 406(ב) בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "החוק"), גנבה - עבירה לפי סעיף 384 בצוירוף סעיף 29 לחוק, וגנבת נשק - עבירה לפי סעיף 384א(ג) רישא בצוירוף סעיף 29 לחוק.

.2. על-פי האמור בכתב האישום המתקן, ביום 5.3.19 הגיעו הנאשמים לדירה ברח' פינשטיין 265 בירושלים, זאת על מנת להתרצר אליה ולגנוב ממנה מיטלטלין. הנאשם 2 המתין ברחוב סמוך כשהוא משתמש בתצפיתן, ואילו הנאשם 1 הגיע לדירה, עקר את سورגי החלון באמצעות לום ברזל, ונכנס לתוך הדירה שהייתה ריקה מבעליה. בהיותו בדירה הוציא הנאשם 1 את תכולת הארוןות במטרה לארח רכוש בעל ערך ולגנוב אותו. בהמשך לאמור הבחן הנאשם 1 בתיק שבו אקדה. הנאשם 1 הוציא את האקדח מהתיק והכנס לתוכו לתיק גב אחר שמצא בדירה. כמו כן נטל הנאשם 1 מהדירה שלושה מחשבי לוח (טאבלטים). לאחר מכן חבר הנאשם 1 לנאים 2, השניים עלו על רכב של אדם נוסף בשם שחודה ג'ית, ונסעו לכיוון ג'אבל מוכבר. בהגיעם לג'אבל מוכבר נעצרו הנאשמים על-ידי כוח משטרת שנסע בעקבותיהם. כאמור הנאשם 1 הודה במינויו לו והורשע בעבירות שמצוינו לעיל.

.3. מסקיר שירות המבחן

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פליליים

כל הזכויות שמורות

שירות המבחן ערך תסוקיר בעניינו של הנאשם.

מדובר בנאשם בן 22, רוק, אשר טרם מעצרו עבד במשך כשנה בתחום של התקנת מזגנים. התסוקיר מתאר נסיבות חיים קשות שהיו מנת חלקו של הנאשם עוד מצערותו, ומפה את פרטיותו של הנאשם אסתפק לעניין זה בהפניה לאמור בעמוד 2 לتسוקיר.

תסוקיר שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של הנאשם, אשר כלל הרשעה אחת בבית משפט לנער, מיום 7.7.15, בגדירה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה שוטר, תקיפה שוטר על-ידי שלושה או יותר, השתתפות בתפקיד ותקיפת שוטר כשהתוקף מזין בנשך חם או קר. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של 4.5 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה שאיננו בר הפעלה בגין העבירות הנוכחות (ראו - תע/1).

שירות המבחן התרשם כי ברקע מעורבותו של הנאשם בעבירה הנוכחית עומדת הפיתוי הכספי והצורך ההישרדותי שלו לשיע למשפטו להתרפנס. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת ההשלכות שהיו עלולות להיגרם כתוצאה מגניבת הנשך.

אשר למצבו של הנאשם במעצר, מהتسוקיר וכן מדבריו בא-כחו הנאשם, עולה כי במשך שבועות חדשים במהלךם היה הנאשם אזוק בידיו בעת יציאתו לטoilים בחצר, זאת בשל התנגדותו למעצר הקודם.

שירות המבחן מעריך כי במצבו דחיק, הנובעים מהפער בין יכולותיו המוגבלות של הנאשם לבין תחושת המחויבות שלו לדאג לאמו ולאחיו הקטנים, מתקשה הנאשם לככל את מעשו לטוחה הרחוק, ועל כן הוא פועל באימפרסיונות. בנוסף סבור שירות המבחן כי חשיפתו של הנאשם לחברה עברינית ומצבו הכלכלי הקשה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות דומות. יחד עם זאת שירות המבחן הצבע גם על גורמי סיכון לשיקום הנאשם, בהם רצונו לנצל אורה חיים נורטיבי הכלול שאיפה לעבוד בעבודה מסודרת, להינשא ולעבור למקום מגורים אחר הרחק מסביבה עברינית. שירות המבחן התרשם כי לנאים מוטיבציה להמשיך ולהיעזר בטיפול במסגרת הכלא ולבחון את דפוסיו העבריניים, זאת על מנת להצליח לקיים חיים תקינים ונורטיביים לאחר שחרורו.

לסיכום, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונשה מוחשית ומצוות גבולות, תוך שימוש לבית המשפט להביא בחשבון לפחות את גילו הצעיר של הנאשם את קשייו בבית הכלא, וכן את העובה שרצוilio להימנע מחשיפה ממושכת שלו לסביבה עברינית. שירות המבחן גם ממליץ לגורמי הטיפול בכלא לבחון אפשרויות טיפול מתאימות בנאשם.

טייעוני המאשימה לעונש

.4

בא-כח המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרתה של עבירות גניבת הנשך, שהעונש בצדיה הוא 10 שנות מאסר, זאת לאחר התקיק שנעשה בחוק העונשין בשנת תשע"ח. בא-כח המאשימה טען כי החומרה העונש בגין גניבת נשך נעשתה בשל פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מכל נشك אשר נופלים לידיים בלתי מורשות. בא-כח המאשימה הוסיף ועמד על הפגיעה בביטחון האישי שנגרמת לאדם שביתו

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

נפרץ. בא-כוח המאשימה טען על יסוד פסיקה שהציג כי יש להעמיד את מתחם העונש הולם על 50-26 חודשי מאסר, זאת בשל לכך שמדובר בעבירה שבוצעה במצוותו ולאחר תכנון מראש, וכן לנוכח העובדה שהאקדח נגנבו מטרה למכור אותו בעבור בצע כסף. עם זאת הסכים בא-כוח המאשימה, כי יש להביא בחשבון את העובדה שכלי הנשק נתפס בסופו של דבר. בא-כוח המאשימה טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, זאת לנוכח הودאותו ולኖוחה העובדה שעברו הפלילי (תע/1) איננו מכבד, וכי יש לגזר על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיזוי לנפגעת העבירה.

5. טייעוני הנאשם לעונש

בא-כוח הנאשם הציג פסיקה בגדירה נדונו נאים לעונשים קלים יותר מהעונש לו עותרת המאשימה, חרף העובדה שניסיבותו אותם מקרים היו חמורות יותר מנסיבות העניין שלפניו. בא-כוח הנאשם טען כי יש לתת משקל לעובדה שההתפרצויות לא בוצעה במטרה למצואו את הנשק ולגנבו אותו, אלא שמציאות הנשק וגבינתו נבעה בין היתר מהעובדת שבעלט הנשק לא שמרה עליו כהלכה. לדברי בא-כוח הנאשם, הנאשם נטל את הנשק בהחלטה של רגע מבלי ש שקל בדעתו מה יעשה בו לאחר מכן. בא-כוח הנאשם הדגיש שההתפרצויות בוצעה כאשר הדירה הייתה ריקה מאוד. בא-כוח הנאשם גם עמד על ניסיבותו האישיות הקשות של הנאשם. בהמשך לאמר טען בא-כוח הנאשם, כי מתחם העונש הולם צריך להתחיל ב-12 חודשים, וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

בתום טיעוני בא-כוח הנאשם ביקש הנאשם עצמו לומר את דבריו. הנאשם אמר שהוא מצטער על המעשים שעשה וכי הוא למד לך. לדבריו הוא לא התכוון לגנוב וזה הפעם הראשונה שהוא מתפרק לדירה. לדבריו היה לחוץ כלכלית כיוון שהוא צריך לפרנס את אמו ושני אחיו. הנאשם הבahir כי הוא לא רצה למכור את האקדח שגנבו, ולדבריו זו הפעם הראשונה והאחרונה שהוא נשק או מחזיק בנשק.

מתחם העונש הולם

6. העריכים המוגנים והפגיעה בהם

עבירות גניבת הנשק לפי סעיף 384א(ג) מצויה בסימן א - שכורתו "גניבה" - לפרק י"א לחוק העונשין - שכורתו "פגיעה ברכוש" - והוא מוגדרת בគורת השולטים כ"גניבה **בנסיבות מיוחדות**". כיוון שכך, אין להתייחס לעבירה זו כאל אחת מעבירות הנשק. עם זאת, העונש המינוח שנקבע בצד העבירה - 10 שנות מאסר - משקף את החומרה המיוחדת שיש בגניבת נשק דזוקא, חומרה הנובעת מהנסיבות הנוצרicas אשר נשק מוחזק בידיים לא מורשות. כיוון שכך, הערך המוגן על ידי עבירת גניבת הנשק איננו מתמקד רק בהגנה על רכשו של הציבור אלא גם בהגנה על שלום הציבור שעלול להיפגע כאשר נשק מוחזק בידי מי שאינו מורה לכך. לעבירות הגניבה שביצעו הנאשם מצטרפת עבירת ההתרצות. הערך המוגן על ידי עבירת הגניבה הוא זכותו הבסיסית של אדם לקניינו (ע"פ 7641/09 **ירשוזן נ' מדינת ישראל**

(4.7.2011). הערך המוגן על ידי עבירות התפרצויות רחב יותר, והוא כולל את זכותו של אדם לשלוות נפש ולפרטיות. עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 370/14 **סלפייטי נ' מדינת ישראל** (25.8.2014):

"כפי שצין בית משפט קמא, לא ניתן להקל ראש בעבירות שבהן הורשע נתשה (גנבה והתפרצויות למקום מגורים - א.ר.). מדובר בעבירות הפגעות בערכיהם חברתיים בסיסיים של פרטיות וקניין ומעוררות את תחושת הביטחון האישי. יתכן, כפי שטוען נתשה, שנוכחות נסיבות ביצוען, העבירות בהן הורשע אינן ממוקמות ברף העליון של החומרה. אך, כאמור, אין בכך לאין את החומרה הבסיסית הטמונה בעבירות שמתבען מפרות את תחושת הביטחון של הציבור."

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בינוונית בחומרתה, זאת על רקע העובדה שאיש לא היה בדירה בזמן ההתפרצויות, הרbesch שנגנבו לא היה מאוד רב, והאקדח שנגנבו נטאף.

.7 הענישה הנוהגת

בענין רע"פ 1708/08 **ליוי נ' מדינת ישראל** (21.2.2008), עמד בית המשפט על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות של התפרצויות גנבה על רקע העובדה נפוצות:

"בית המשפט המחויז צדק גם מצד משפטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירה התפרצויות ובעבירות הרbesch בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה טרונית לאזרחים רבים ולפגעה בתחושת בטיחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לבitemם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרbesch ירד לטמיון, שכן העבריין לא יילך".

כאמור לעיל, בענינו יש לתת משקל גם לעונש החמור של 10 שנות מאסר, אשר נקבע בצדיה של עבירה גניבת הנשק. עונש חמור זה נקבע כיוון שכאשר אדם גונב אקדח נוצר ממנו וביה סיכון שהוא עצמו יתפתח להשתמש בו, או שהוא יתפתח להעבירו לאחר שימוש בו. בהקשר זה יפים לענינו הדברים שנכתבו בענין **ג'זואו**, שם נדון ענינו של מי שנגנבו רובה M16 ממכונית חונה והורשע בעבירות של נשיית נשק, נשיאת אביזר נשק, פריצה לרכב בכונה לבצע גנבה, גנבה מורכבת:

"בית משפט זה שב ופסק כי אין להשלים עם ביצוען של עבירות נשק, וכי יש להחמיר בעונשם של המושיעים בעבירות אלו תוך תוקן ביטוי עוני עוני הולם לסכונה המשנית הנש��פת מעשייהם"
(ע"פ 4530/19 **ג'זואו נ' מדינת ישראל** (11.8.2019)).

ב"כ המאשימה טען כי העונש שנגזר על הנאשם בעניין ג'זאווי - 32 חודשים מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על תנאי - מהוות מدد ראוי לעונש ההולם במרקלה שלפנינו. אין לקבל טענה זו במלואה, כיוון שבעניין ג'זאווי היה מדובר בגניבת רובה M16, להבדיל מגניבת אקדח, ובמיוחד כיוון שההנשך בעניין ג'זאווי לא הוחזר למשטרת, לאחר ש"עסקה" שהציג המערער, בגדירה יחריר את הנשך בתמורה להקלת בעונש, לא צלה.

כמו כן הפנה בא-כוח המאשימה לפסק דין שניtan בבית המשפט השלום בירושלים בת"פ 31397-12-17 מדינת ישראל נ' ג'ומעה (12.7.2018), שם נגזר על שניים מהנאשמים עונש של 16 ו-20 חודשים מאסר בפועל לאחר שהורשו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, החזקת כל' פריצה, התפרצויות וגניבה. על-פי עובדות כתוב האישום בהם הודהו הנאשמים, במסגרת הסדר טיעון, הם חבירו יחד על מנת להתפרק לדירות מגורים, בהמשך לכך הם התפרצו לדירה לאחר שתלשו את סורגי אחד החלונות, וגבינו מהדירה פריטים רבים, בהם אקדח שהיה נועל בתוך כספת, כסף מזומן, תכשיטים, מחשב נייד, טלפונים ניידים וציוד רפואי. הנאשמים נתפסו לאחר האירוע כאשר הרכוש הגנוב, לרבות האקדח, נמצא ברשותם.

בא-כוח הנאשם הציג את גזר הדין שניtan באוthon פרשה לגבי שני נאשמים אחרים, אשר אחד מהם הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרצויות לדירות מגורים, גניבה והסעת שווקים בלתי חוקיים, והשני הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע להתפרצויות לדירות מגורים וסייע לגניבה. על הנאשם הראשון מבין השניים נגזר עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, ואילו על הנאשם השני שהורשע בעבירות סיוע בלבד, נגזר עונש של שישה חודשים לRICTSI בפועל.

כמו כן הפנה בא-כוח הנאשם לגזר דין שניtan בבית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 57218-12-15 מדינת ישראל נ' ויסמן (16.6.2016), שם נגזר עונש של 30 חודשים מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על תנאי על נאים שהורשו על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של כניסה והתפרצויות למקום מגורים, גניבה, נשיאת נשך ותחמושת, התפרצויות נספת ושורד. על-פי האמור בגזר הדין באותו מקרה הנאשם התפרק לדירות מגורים על-ידי פתיחת חלון מטבח הדירה, וגבינו מהדירה אקדח ומחסנית עם כדורים וכן שני מכשירי טלפון ניידים. כתב האישום כלל גם אישום נוספת לפיו באותו לילה התפרק הנאשם לבית נוסף בשעה שבני הבית יישנו בבית, ונטל מהבית בקבוקי שתי חריפה, מכשירי טלפון, עגילים ושרשתת. בשל מסויים התעוור המתלוון וראה את הנאשם, ובתגובה שלף הנאשם חפץ הנחזה להיות אקדח, אימץ על המתלוון ונמלט מהמקום. נסיבות מקרה זה חמורות באופן משמעותי מנסיבות המקרה שלפניו ומכאן לטענת ב"כ הנאשם שהעונש ההולם את נסיבותו של הנאשם שלפניו צריך להיות קל בהרבה.

הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה

.8

ה Hebira בוצעה על-ידי הנאשם לאחר תכנון מוקדם ולאחר שה הנאשם הצדיד מביעוד מועד בולם בReLU. חלקו של הנאשם ביצוע העבירה הוא מרכז. הנאשם הוא זה שעקר את סורגי חלון הדירה וכן את האקדח מתוכה. למעשה הנאשם הוא זה שקיבל בזמן אמת את החלטה הקרטית ליטול את האקדח ולא "להסתפק" בגניבת מחשבי הלוח.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה הוא בראש ובראשונה נזק רכוש. יחד עם זאת, לא ניתן להטעיל מהעובדה שאדם הנוטל אקדח ומחזיק בו עלול להשתמש באקדח בעתיד או להעבירו לאדם אחר

שיתפה לעשות בו שימוש. מכאן, שהנזק הפוטנציאלי של עבירות גניבת האקדח לא מוגבל לנזק רכוש פוטנציאלי, אלא הוא כולל גם נזק פוטנציאלי לביטחון הציבור ולשלומו. כמו כן לעניין הנזק הפוטנציאלי יש להביא בחשבון את האפשרות שבמהלך ההתפרצויות היה הנאשם פוגש את בעלת הדירה, מפגש שהוא עלול להוביל לעימות ביניהם. יודגש בעניין זה, כי לא נאמר בכתב האישום שהנאשם ידע מראש שהדירה ריקה אלא שהדירה הייתה ריקה בעת ההתפרצויות. ניסוח זה של הדברים לא מאפשר להניח לטובת הנאשם שהנאשם ידע מראש שהדירה ריקה, אבל כן ניתן להניח לטובת הנאשם שהוא מתברר לו במהלך פריצת הסורגים שיש מישחו בדירה, אז הוא היה ברורה. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה נמור בהרבה מהנזק הפוטנציאלי שהוא יכול להיגרם, בראש ובראשנה מן הטעם שהאקדח שנגנבו נתפס סמור לגניבה. כמו כן, כפי שנאמר לעיל, בפועל לא היה איש בדירה בזמן הפריצה כך שנחסר עימות פוטנציאלי בין הנאשם לבין בעלת הדירה, וכן נחסכה מבעלת הדירה עצמת הנפש שהייתה נגרמת לה אם היה מתברר לה שבוצעה פריצה בזמן שהוא שתהה בבית.

הADB בוצעה על-ידי הנאשם מתוך מניע של בצע כסף, על רקע מצבו הכלכלי הקשה, כאמור בתסaurus שירות המבחן.

הנאשם בן 22, כך שאין ספק כי הוא הבין היטב את אשר עשה ואת הפסול שדבק במעשהיו.

9. לאור כל האמור, אני סבור שמתוך העונש ההולם נع בין 12 חודשים למשך בין 36 חודשים מאסר בפועל, בצויר מאסר על תנאי ופיזוי לנפגעת העבירה.

העונש המתאים

10. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם בן 22 ולא נראה כי עונש מאסר יפגע בו מעבר לפגיעה הצפiosa בדרך כלל לאדם שנגזר עליו עונש של מאסר בפועל. יחד עם זאת ראוי לציין, כי במהלך מעצרו חוויה הנאשם קשיים לא פשוטים כאמור בפסקה השנייה בעמוד 3 לתסaurus שירות המבחן. הנאשם הוגדר כעוצר בהשגהה לאחר שנקלע למצוקה בעקבות ההליך המשפטי, ומהتسकיר עולה שבמהלך מעצרו בכלל היו ידיו של הנאשם כביכול באזキים במשך תקופה ארוכה. מדובר בא-כוח הנאשם בטיעונו לעונש עולה כי ככל הנראה לא מדובר באיזוק למשך כל שעوت הימה אלא איזוק במהלך יציאותו של הנאשם לטויל בחצר. לקשיים אלו ניתן משקל מסוים לפחות לעת גזירת העונש.

הנאשם מפרנס את אמו ואת אחיו הצעירים ולפיכך עונש של מאסר בפועל יפגע במשפחהו של הנאשם מעבר לפגיעה הרגילה הנגרמת למשפחהו של הנאשם אשר נשלח למאסר. יחד עם זאת משקלו של שיקול זה בנסיבות העניין אינו רב.

הנאשם הודה במינויו לו בכתב האישום המתוקן, ובכך הוא חסר מזמנת של המאשימה ומזמןנו של בית המשפט. כאמור מtasaurus שירות המבחן התרשםו היא שהנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת

השלכות שהו עלולות להיגרם כתוצאה מגניבת הנשק. בדבריו לפני הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ועל רקע האמור בתסקירות שירות המבחן נראה שנטילת האחריות כנה. שירות המבחן מצין בתסקירות כי במהלך מעצרו שיתף הנאשם פעולה עם גורמי הטיפול בכלל וכי יש לו מוטיבציה להמשיך ולהיעזר בגורמי הטיפול על מנת לבחון את דפוסיו העבריים, זאת במטרה לנצל חיים תקינים ונורמטיביים לאחר השחרור מהכלא. להודאותו של הנאשם ולניסיונו לחזור למוטב ניתן משקל של ממש לעת גזירת העונש המתאים.

נסיבות חייו של הנאשם היו קשות כפי שמתואר בתסקירות שירות המבחן, והן תרמו במידה מסוימת לעבירות על-ידי הנאשם, אשר לא הצליח לעמוד באתגר שניצב לפניו לפרש את אמו ואחיו. עם זאת, פשוטא שקשישים כלכליים אינם יכולים להצדיק ביצוע של עבירות בכלל, וגניבת נשק בפרט, ומכאן שימושה של נסיבה זו לקלала נמוך.

כאמור לעיל לנאמן עבר פלילי הכלול הרשעה אחת בבית משפט לנוגע בביצוע מספר עבירות אלימות נגד שוטרים. על רקע כל האמור לעיל לעברו הפלילי של הנאשם לא ניתן משקל רב לחומרה.

העליה מהמקובץ הוא שיש למקם את עונשו של הנשם בחלק התחתון של המתחם.

11. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל מהם יש לנכונות את תקופת מעצרו של הנאשם מיום 5.3.19.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוקף שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ו- 2 חודשים מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוקף שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. הנאשם ייפצה את המתלוונת ק.ש. - עדת תביעה מס' 1 - בסכום של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 17.3.20.

הודיע לנאמן על זכותו לעערר לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בנסיבות הצדדים.